

BiJeVa

kort voor

Bijzondere

Inschakeling

Jeugdhulp

Vrijtijdsaanbod

Bijzondere

JeugdVakanties

KRITIEK

Het werken met vrijwilligers maakte Anny De Windt, bezielster van BiJeVa vzw, tot iemand die aannemelijker werd voor kritiek. Doch de kwaliteiten die haar echt blijven maken zijn de 'authenticiteit van de slagvaardigheid'.

VOLHARDEND

Anny doet altijd al haar eigen zin. Zij volgde haar gevoel. Zij maakte keuzes op basis van haar eigen ingeving, maar geïnspireerd op wijsheid.

"Ik was nog curieuzer geworden, dan ik al ben."

WAT DOEN WE?

Concreet helpt Anny samen met een team van super gewone mensen, die zich inzetten als vrijwilliger, de kinderen en hun ouders met het bezorgen van voeding, computer kleding, schoeisel, fiets, kamerinrichting. Daarnaast organiseert BiJeVa laagdrempelig, vakanties, daguitstappen en thema-activiteiten zoals het sinterklaas-, kerst- & nieuwjaarsfeest.

ERKEND EN BEKEND

In 2013 kreeg ze het ereteken en de eretitel van 'Commandeur in de Kroonorde' als oprichtster en bezielster van BiJeVa.

ANNY DE WINDT 10 JAAR

BEZIELSTER BiJeVa

“Natuurlijk ben ik in al die jaren eens bedrogen, heb ik kritiek gekregen en zijn er ongunstige verhalen over mij rondverteld.”

KRITIEK

Het werken met vrijwilligers maakte Anny De Windt, bezielster van BiJeVa vzw, tot iemand die aannemelijker werd voor kritiek. Doch de kwaliteiten die haar echt blijven maken zijn de ‘authenticiteit van de slagvaardigheid’. Anny: “Ik ben altijd al een doener die pas achteraf praat. Mijn woorden zijn in overeenstemming met wat ik deed. Dat heeft mij geweldige voordelen opgeleverd. Ik had altijd een handwoord. Gelukkig heb ik daar een lieve stem bij. Maar ik klap ook tegen een hond met een hoed op. Dat brengt mij bij mensen met allerlei achtergronden, die ik in beweging kan brengen.”

Tot op de dag van vandaag krijgt Anny kritiek dat ze zich laat bedonderen door de mensen die ze helpt. “Dat zeggen vooral mensen die denken dat ik naïef bezig ben als ik zo meeleeft met kwetsbare mensen. Ze willen niet weten hoe zorgvuldig ik screen. Natuurlijk ben ik in al die jaren wel eens bedrogen. Ik scheld die mensen dan wel de huid vol. Dit moet in zo’n geval. En bovendien ik kan dit werk niet doen als ik mijn eigen emoties niet kwijt kan.”

VOLHARDEND

Anny doet altijd al haar eigen zin. Zij volgde haar gevoel. Zij maakte keuzes op basis van haar eigen ingeving, maar geïnspireerd op wijsheid. Zo kwam het moment dat zij de verpleging verliet uit zelfonderzoek en dat het tot haar doordrong dat het leven stil staat als een liefde eindigt.

“Naar de liefde handelen en leven heeft mij altijd zelfvertrouwen gegeven, de zekerheid dat ik aan iets zin kon geven”, legt ze uit.

“Ik was nog curieuzer geworden, dan ik al ben.”

“In 1978 heb ik Toon leren kennen en we zijn enkele jaren nadien getrouwd. We kregen 2 kinderen een zoon en een dochter. Tegelijk weet ik dat mijn gezin mijn redding is geweest, omdat het ruimte maakt voor iets anders.

Ik heb geluk met Toon: een man die de kinderen graag ziet, met een eindeloos geduld, een enorme werkkraft en mij laat zijn wie ik ben. De kinderen hebben het goed gehad. Toon en ik vormen bovendien een werkeenheid.”

En de kinderen? “Die zijn fier op mij maar vinden mij stapelzot.”

De variatie van de ellende is eindeloos.

Amanda, vrouw 30 jaar, alleenstaand, 2 kinderen, loon, schuldbemiddeling, huurwoning

Voor de scheiding kochten ze een duur huis. Na de scheiding werd het huis gedwongen verkocht voor wat meer dan de helft van de prijs. Nu is er een bewindvoerder waar alle inkomsten, ook het kindergeld, direct naar toe gaan. Haar ex wil geen alimentatie betalen. Het weekbudget is 75 euro.

Zij moet voor drie dagen in de week eten kopen. De rest komt van de voedselbank en op het einde van de maand van BiJeVa. Met de steun die Anny brengt kan ze ook de armoe onzichtbaar houden voor de vriendjes van de kinderen. Anny is tevens met een IT-vrijwilliger een computer gaan installeren. Nuttig bij het schoolwerk van de kinderen. Zij zorgde ook voor twee fietsen om op school te geraken. Hierdoor vielen de kosten voor de bus weg. Het is een extraatje waarvan Amanda onvoorziene uitgaven bekostigt.

Bagage voor het publiceren van een artikel of een verhaal

AANVULLEND BEZIG

De variatie van de ellende is eindeloos.

Christine, vrouw 45 jaar, gezin 4 kinderen, loon, huurwoning, de vader heeft een gevangenisstraf uitgezeten

Kinderen krijgen naschoolse opvang bij een erkende sociale organisatie. Na een avondexcursie onder begeleiding van de erkende organisatie, staan niet de kinderen maar de lokale politie aan de voordeur. Deze melden de uithuisplaatsing van de kinderen en dat zij op het kantoor worden verwacht. Daar krijgen de ouders te horen dat de kinderrechter heeft besloten hun kinderen onder toezicht te plaatsen en dat deze tijdelijk wonen bij twee pleeggezinnen. Aangeslagen stuurt de moeder sms'jes naar Anny. Bij dit stigmatiserend proces in relatie tot de kinderbeschermingsinstelling vanwege de voor de ouders ondoorzichtige en radicale ingreep, verleent Anny emotionele steun en onderneemt de nodige stappen om de kinderen te kunnen blijven meenemen op vakantie.

BiJeVa geeft met haar vrijwilligers aan gezinnen met kinderen die in armoede leven meer tijd en andere aandacht dan de professionele hulpverlening binnen haar structuren met beroepskrachten hen kan bieden. Daarom is het werk van BiJeVa een belangrijk aanvullend bezig zijn. Door hokjesdenken, is de organisatie bij beroepskrachten nauwelijks bekend en weinig door hen benut.

“We hebben nagedacht hoe we voor meer erkenning kunnen zorgen zonder dat BiJeVa daarvoor geld en tijd in kostenvereters (campagnes, direct mailacties...) moet steken. In 2016 gaat BiJeVa het voor hulpverleners werkzaam bij een erkende organisatie uit de welzijns- en zorgsector mogelijk maken om als bemiddelaar gezinnen die het echt heel moeilijk hebben en aan onze criteria voldoen, aan te dragen voor een extraatje.

De hulpverlener zal zich kunnen aanmelden op onze website www.bijeva.be. Die krijgt dan van BiJeVa een unieke Referentie Code, om deze aan de door hem/haar geselecteerde gezinnen te geven. De gezinnen kunnen enkel met de Referentie Code hun extraatje bekomen. Die Code kunnen de ouders aan BiJeVa overmaken ofwel met hun eigen unieke emailadres via Registreren en Inloggen op onze website ofwel met het sms'je: ref. code, Anny bel mij eens”, vertelt Anny.

CONCREET

In de praktijk gaat het bij BiJeVa om benaderen van de kinderen in hun wereld 'de speelwereld' en hun ouder(s) vooral op een praktische manier bij te staan maar ook om bij hun te staan met stille steun en troost als de weg te lang of te moeilijk wordt. Concreet helpt Anny samen met een team van super gewone mensen, die zich inzetten als vrijwilliger, de kinderen en hun ouders met **het bezorgen van voeding, kleding, schoeisel, computer, fiets, kamerinrichting...**

Daarnaast organiseert BiJeVa zeer laagdrempelig, vakanties, daguitstappen en thema-activiteiten zoals sinterklaas-, kerst- & nieuwjaarsfeest.

Voor Anny begint het met (be)zoeken van gezinnen. Om resultaat te bereiken heeft zij een netwerk van contacten en relaties uitgebouwd. Verder is het een zorgvuldig werken in het veld zonder vele vellen rapporten, maar met geduld, inleving, oplossingsgericht en steun van anderen. Mensen die Anny kennen weten dat zij niet in kaders en hokjes denkt. Voor haar bestaat er geen binnen de lijnen kleuren, is niets onmogelijk en bestaat 'niet meer te redden' niet. Dat Anny haar motivatie blijft behouden moet te maken hebben met een drive en met het geloof in eigen kunnen en vooral in eigen willen. Haar relativeringsvermogen en humor dragen daar onbetwistbaar ook aan bij.

Bagage voor het publiceren van een artikel of een verhaal

LUISTEREND

Mede om met de grootste mogelijke zorgvuldigheid de gezinnen die het echt moeilijk hebben hulp te geven is Anny haar bureau 'de keukentafel'. Anny zit aan de keukentafel, soms tussen het drogende wasgoed in, bij de ouders die verlegen zitten om ondersteuning, advies of een goede babbel. Een vertrouwde plek maakt de tongen wat losser en brengt makkelijker schriftelijke stukken van uitkerings- of belastingdiensten onder het oog. Zij wil de mensen en hen verhaal over hun situatie leren kennen van dichtbij. Om hen een beetje te helpen bij het verminderen van de ellende en kopzorg op gebied van wonen, welzijn, gezondheid, weten en werken. De betrokkenen trekken bij haar mee aan de touwtjes. Ze luistert naar en spreekt met ouders en kinderen uit verschillende lokale regio's in Vlaanderen, om te horen wat de zorgen zijn, hoe zij het beter willen om daarna samen uit te maken wat de bijdrage van BiJeVa kan zijn.. Die mensen zitten vast aan lastige verledens en hebben te maken met allerlei problemen door elkaar, die elk moment een donkere schaduw kunnen laten vallen.

"Hun vele verhalen zijn heftig, kritisch en niet voorgekauwd. Ik hoor verhalen waar het (zware) leven aan het gezicht af te zien is, maar ook droevige en lastige verhalen. Van mensen die elke euro 100 keer moeten om draaien. Daar moet worden bij nagedacht. Dat kan vermoeiend worden. Dat afhankelijk zijn van koopjes vreet je op. Over van te voren wakker liggen van zaken als is er voldoende eten in huis, zal water of licht afgesloten worden omdat de rekening niet betaald was, kan de verwarming aan, is er goede kleding en schoeisel? Het niet meer geapprecieerd worden door anderen. Als moeder toekijken hoe de trots aan je zoontje bijgebracht beetje bij beetje wordt afgebroken door pestgedrag omdat hij tweedehandskleren draagt en geen flitsend mobieltje heeft. Hoe je door financiële problemen in het sociaal isolement terecht komt. Dat plezier maken, op vakantie gaan en consumeren wegvallen. Door naar de voedselbank te moeten het gevoel krijgen gefaald te hebben. De kilo's die erbij gekomen zijn omdat het de voedselbank niet altijd lukt gezond en afwisselend eten in de pakketten te stoppen. Ook het niet menswaardig vinden van het zich moeten aanbieden met een kansenpas bijvoorbeeld bij een sportclub, krijg ik te horen.

Vaak komen de verhalen uit een mond van energieke mensen die positief in het leven proberen te staan. Maar er zijn helaas ook de beklagenswaardige gevallen. Mensen die het zonder een duwtje in de rug niet gaat lukken er toch iets van te maken. Zij kijken naar niets anders meer dan hun problemen. Wat ik vind dat hun meest dringend op te lossen probleem is, is het daarom nog niet voor hen. De oplossing die ik haalbaar vind, is daarom niet haalbaar voor hen."

De variatie van de ellende is eindeloos.

Wim, man 41 jr., alleenstaand, 4 kinderen, werkloosheidsuitkering, schuldbemiddeling, huurwoning

Bij de geboorte van het vierde kind overleed zijn vrouw. Mede daardoor raakte hij werkloos. "IK wilde blijven zorgen voor de kinderen. Het was moeilijk om dat te combineren met mijn job. De baas heeft mij ontslagen. Zo kwam ik in de werkloosheidsuitkering terecht. Al mijn kinderen gingen nog naar school. Daardoor kon ik niets overhouden. Ik kon op de gemeente een kansenpas aanvragen. Dikwijls wist ik mij geen houding te geven als ik in het bijzijn van de kinderen mij moest aanbieden met het pasje. Soms moest ik noodzakelijke alledaagse spullen op afbetaling kopen. Nog voor alle spaarcenten opwaren ben ik in schuldbemiddeling gegaan. Dikwijls is het bijzonder lastig om een maand financieel rond te komen. Dan stuur ik Anny een sms'je. Zij brengt dan een voedselpakket. Af en toe komt zij langs met kleding en schoeisel. De kinderen mogen ook met haar mee op vakantie. In bepaalde maanden valt het financieel mee, maar in mijn hoofd blijft voortdurend alert zijn zeuren. Ik nam eens 100 euro uit de kas van de sportclub. Hoe ik dat ooit moest terugbetalen wist ik niet. Het zat me in de maag. Ik had nog nooit gestolen. Op een gegeven moment vertelde ik dat tegen Anny. Die heeft mij toen het geld gewoon gegeven, zodat ik die kas weer kon aanzuiveren. Ik geloof niet dat ik me ooit zo opgelucht heb gevoeld."

Bagage voor het publiceren van een artikel of een verhaal

OPDRAAIEN

Als een vrouw met twee kinderen door haar man in de steek is gelaten, en die man wil geen alimentatie betalen, wie moet dan daar voor opdraaien? De samenleving of die man?

Anny denkt daar genuanceerd over. “Moet de samenleving voor de keuzes van mensen opdraaien? Die man had ook bij zijn gezin kunnen blijven in plaats van dat hij zijn geld opmaakt aan de huur van een nieuw appartement met zijn tweede vrouw. Maar ik vind ook dat de vrouw niet aan haar lot moet overgelaten worden. Ik geloof in een maatschappij van burgers die voor elkaar zorgen, zodat de overheid daar niet volledig voor opdraait.”

OMGANG

“Tijdens ondersteuning aan de ouders in hun contacten met sociale diensten maak ik wel eens onbedoeld oneerbiedig gedrag t.o.v. degene die voor steun aanklopt en van het kastje naar de muur en weer terug gestuurd worden, mee. Zo vergezel ik op een maandag voormiddag een alleenstaande moeder die een afspraak had met haar sociale hulpverleenster bij het O.C.M.W.. In het Sociaal Huis melden wij ons aan bij het onthaal. Een dame verzoekt ons plaats te nemen in de wachtkamer. Als enige aanwezigen horen wij van daaruit de sociale medewerkers, waaronder diegene waarvoor wij kwamen, tegen elkaar vertellen over hoe het afgelopen weekend was geweest. Tijdens de begeleiding van een andere ouder werd deze afgewimpeld ook al had zij alle papieren bij omdat op een papier een fout staat. Toen ik mijn gsm pakte om met de betrokken dienst het over die fout te hebben, konden we blijven. De rechtzetting kon de sociale medewerkster plotseling daar telefonisch afhandelen.

Een alleenstaande moeder met 2 kinderen vertelde mij over een voedselpakket dat ze kreeg gedurende 7 dagen van het O.C.M.W. . Het omvatte per dag 6 sneden brood, 100gr. toespis, 3 yoghurts en 3 stukken fruit. Daarvoor rekende het O.C.M.W. haar 85 euro aan.

Onze maatschappij en onze omgang met elkaar is vooral ingesteld op mensen die niet in armoede leven.

Hoe diep mijn mensen ook in de financiële ellende zitten, ze blijven betrokken bij de lotgenoten verderop in de wijk. “

De variatie van de ellende is eindeloos.

Parel, vrouw 32 jr, alleenstaand, 1 kind, loon, schuldbemiddeling, huurwoning

Na de echtscheiding moest zij en haar zoontje een andere woning huren. De wettelijk voorziene bankwaarborg waarbij de bank verplicht wordt aan haar klant het geld te lenen voor een huurwaarborg die de huurder renteloos in 3 jaar dient terug te betalen, wordt door haar bank geweigerd als Parel erom vraagt. Moeder moest ook nog eens de eerste maand huur kunnen betalen. Dat maakt het moeilijk voor haar, vandaar dat ze de huurwaarborgsom wilde lenen. BiJeVa heeft dan maar de huurwaarborg rechtstreeks naar de huurwaarborgrekening gestort. Vrijwilligers van BiJeVa brachten meubelen, huisraad en stofsering. Parel heeft met BiJeVa een onderhandse overeenkomst ondertekend. Met maandelijkse aflossingen werd de ontleende som op 1 jaar terugbetaald.

Bagage voor het publiceren van een artikel of een verhaal

ARMOEDEVOORZIENINGEN

Hoewel er verschillende vormen van financiële ondersteuning bestaan, zoals zaken die voor vergoeding in aanmerking komen en kwijtscheldingen, via bijzondere regelingen en recht op inkomensondersteunende bedragen, blijkt steeds weer dat er veel mensen zijn die daar geen gebruik van maken.

“In gesprekken met ouders is mij duidelijk geworden dat het niet alleen onbekend maakt onbemind is. Verlegenheid, schaamte, wantrouwen en het idee de hand te moeten uitsteken weerhouden de nodige mensen die in armoede leven om gebruik te maken van armoedevoorzieningen. Daar komt nog bij dat het niet makkelijk is de stap te (blijven) zetten naar een bureau, ook al staat die in een sociaal huis, waarachter nog te veel mensen zitten die onbedoeld of verborgen stigmatiseren, laten voelen dat regels regeren en mensen op de tweede plaats komen.

Veel ouders schrikken terug voor formulieren en ingewikkelde procedures. Anderen denken er toch geen recht op te hebben. Nog anderen willen niet met de billen bloot en aan een leiband lopen. Ten slotte zijn er nog mensen die het falen zelf zijn, de ‘onoplosbaren’ die niet kunnen voldoen aan de voorwaarden die aan hen gesteld worden. Het imago van de sociale dienst van oudsher werkt tegen. Ook al is dat in de praktijk niet meer zo, mensen blijven elkaar die verhalen vertellen. Dat schrikt af, dat werkt niet-gebruik in de hand.

Sedert 2006 heb ik veel gehoord en gezien. Mensen voelen zich afhankelijk van instanties, niet serieus genomen, voelen geen respect, hebben het idee dat ze niet begrepen worden, vinden dat kleine problemen niet tijdig opgelost worden, snappen niets van regels. Ze verliezen bij het instappen de regie over hun leven en kunnen dus niet meer als zelfstandige, volwassene handelen. Ze worden afhankelijk en gaan zich ook als zodanig gedragen, wat weer tot irritaties bij de professionals leidt: “Zij kunnen het weer niet zelf”, “Ze denken dat wij alles voor hen op moeten lossen”.

Ik heb ook hulpverleners gezien die mensen bevestigen in hun slachtofferrol, die veel te weinig een beroep doen op de eigen kracht van mensen. Van de andere kant ben ik er van overtuigd geraakt, dat de meeste sociale werkers en thuiszorgmedewerkers het goed doen, de mensen klantvriendelijk bejegenen, helder zijn in de communicatie en alles goed uitleggen.

Ik constateer dat hier twee werkelijkheden bestaan. En dat dit leidt tot misverstanden en frustraties bij beide partijen.”

Dus ook mensen die in armoede leven en die daardoor aangewezen zijn op hulp van anderen, worden het liefst behandeld als zelfstandige individuen. Het feit dat zij in moeilijke omstandigheden moeten leven, ontnemt hen niet het recht op respect, het recht op het zelf voeren van de regie over hun eigen leven. En tegelijkertijd willen we, als maatschappij, niet dat mensen profiteren of misbruik maken van het sociaal systeem betaald met ons belastinggeld.

De variatie van de ellende is eindeloos.

Stein, man 42 jaar, gezin, 2 kinderen, werkloos maar lang genoeg werknemer geweest voor zelfstandige activiteit en krijgt nu een werkloosheidsuitkering, schuldbemiddeling, huurwoning

Stein werkt als zelfstandige metselaar voor een aannemer. Als deze failliet gaat, kan Stein zijn centen vergeten. Hij heeft nog 3 maanden inkomsten te goed. Nauwelijks inkomsten en betalingen dat zorgt voor schulden. De stress slaat toe. De post, blijft dicht met als gevolg dat de deurwaarders aankloppen. Om uit de problemen te komen stappen ze naar het O.C.M.W.. Het gezin moet rondkomen van 65 euro per week. Daarvan voeden ze 4 monden. Via BiJeVa ontvangen ze brood, groenten fruit, kleding en schoeisel. Met een positieve instelling en creativiteit weten ze hun hoofd boven water te houden. Daarnaast doet Stein zijn uiterste best om snel een job te vinden. Zonder resultaat, tot Anny haar netwerk aanspreekt.

Snel solliciteert Stein, maakt een goede indruk en kan de volgende dag aan de slag bij een bouwondernemer. Het gezin hoopt om binnen 2 jaar schuldenvrij te zijn.

Bagage voor het publiceren van een artikel of een verhaal

OP DREEF

Anny is op dreef.

“Deze schijnbare tegenstelling wordt veroorzaakt doordat de beleidsplannen, alhoewel op papier erg sociaal, niet overeenstemmen met de manier waarop mensen die in armoede leven in werkelijkheid hun (eigen) omgeving ervaren en doordat de praktijk van sociale zaken niet overeenkomt met de huidige trend in onze maatschappij die uitgaat van de zelfstandige burger.

Hun andere manier van de samenleving ervaren is van invloed op de manier waarop zij uitspraken en handelingen van mensen uit de sociale dienstverlening en ook de geldende geschreven regels of hun handhaven, interpreteren. Daar rekening mee houden is belangrijk om er achter te komen hoe men mensen die anders moeten leven kan bereiken en hoe men dingen van hen gedaan kan krijgen.

UITBREIDEN

Het buitenhuis aanbod met laagdrempelige toeleiding is hoofdzakelijk op kinderen van 6 – 13 jaar afgestemd. Aan de daguitstappen nemen ook wel hen ouders deel. De zomervakanties waaraan een negentigtal kinderen deelnemen, representeren heel goed dat BiJeVa gezinnen en vooral kinderen in armoede een zorgeloze periode, meetellen en dromen, wil laten beleven. Anny heeft van het BiJeVa-logo een polyester beeld laten maken en het onder de naam Bizjoeken een plek gegeven op de vakanties. De kinderen kunnen er ter hoogte van zijn hart hun dromen en wensen in stoppen. Zo is een visueel anker voor hoop en geluk tot kindervriend gemaakt. Zij zorgt ook dat op elke vakantie BV's meetellen komen creëren zodat de kinderen met hun navertellen beter worden onthouden.

De behoefte aan echt kind te kunnen zijn is op elke vakantie pijnlijk zichtbaar. Daarom vindt Anny dat BiJeVa harder haar best moet blijven doen. De werking van BiJeVa dient niet enkel bestendig maar tevens verantwoord uitgebreid te worden. Met giften aan haar goede doel hoopt Anny met de vrijwilligers het Educacontainer-project op te starten. Daarmee krijgen die kinderen een nog grotere speelwereld en kunnen ze frequenter contact maken en onderhouden met vakantiemaatjes. Hiertoe worden in een beurtroelsysteem 2 zaterdagen per maand 16 tot 27 kinderen verdeeld in 4 leeftijdsgroepen en door de vrijwilligers van dienst om 12u30 thuis afgehaald en naar de educacontainer(s) gebracht. Daar zal men spelend met hun kansrijk opgroeien bezig zijn, in alweer een andere omgeving. Om 18u00 worden ze opnieuw naar huis gebracht

De variatie van de ellende is eindeloos.

Henriette, vrouw 32 jaar, alleenstaand, 3 kinderen, loon, schuldbemiddeling, sociale huurwoning

Moeder werd met haar kinderen door de vriend waarmee ze samenwoonde op straat gezet. Het eenoudergezin doet beroep op het O.C.M.W. De kinderen gaan al enkele jaren met BiJeVa op vakantie. Op regelmatige basis brengt Anny voeding, kleding en schoeisel. Als de kinderen thuis niet meer luisteren en op moeder schoppen neemt bij haar de stress toe. Het regelmatig wisselen van de sociale begeleidsters met bovenop het dikwijls verplaatsen van afgesproken huisbezoeken zonder verwittigen, veroorzaakt chronische stress. Tot overmaat wordt een uithuiszetting aangekondigd van wege huurachterstand. Als Anny tijdens haar huisbezoeken signalen ziet van levensmoeheid trekt zij aan de bel. Ze gaat aan tafel zitten met het Sociaal Verhuur Kantoor en regelt via BiJeVa de betaling van de huur. Vervolgens neemt ze contact met Bijzondere Jeugdzorg en de kinderen kunnen op internaat gaan zodat deze enkel nog in het weekend bij de mama zijn. Tot slot licht Anny het O.C.M.W. in van de ernst van de situatie. Binnen enkele maanden vindt de mama de rust terug. Een jaar later verhuisd de mama omdat een nieuw samengesteld gezin. Is ontstaan. Nog een jaar later zijn alle schulden afgelost.

Bagage voor het publiceren van een artikel of een verhaal

BiJeVa ERKEND EN (BIJ) ANNY BEKEND

Toerisme Vlaanderen heeft BiJeVa erkend als een sociaal-toeristische vereniging in het kader van «Toerisme voor Allen». Hierdoor krijgt BiJeVa vzw een kleine subsidie voor de organisatie van vakanties. Het is ook een door het ministerie van financiën erkend goed doel en mag dus fiscale attesten uitreiken waarmee schenkers van minstens 40 euro per kalenderjaar aanspraak kunnen maken op 45% belastingvermindering van het bedrag van de gift.

De inzet van bezielster Anny De Windt is niet onopgemerkt gebleven. In 2007 kreeg ze als privépersoon 'De Pluim' en een donatie van 2000 euro van de Koning Boudewijnstichting. In 2013 werd Anny door de lezers van het weekblad Libelle en de kijkers van libelle tv verkozen tot Libelle Vrouw van het Jaar. In hetzelfde jaar kreeg ze van koning Albert II als blijk van Zijn bijzondere erkentelijkheid het ereteken en de eretitel van 'Commandeur in de Kroonorde' als oprichtster en bezielster van BiJeVa.

Het is Anny bekend dat er rondverteld wordt dat zij de donatie van 2000 euro verbonden aan de bekroning 'De Pluim' in haar zakken heeft gestoken.

“Ik wil de lezers erop attenderen dat ondanks de donatie ten persoonlijke titel is uitgereikt deze direct integraal door mij gestort werd naar BiJeVa vzw. De bankrekeninguittreksels zijn respectievelijk als betalings- en ontvangstbewijs aanwezig. Net zomin als ik praatjes verspreid waar ik geen bewijs voor heb, heb ik in dit interview de echte namen van de mensen die we helpen genoemd. Als bezielster van BiJeVa denk ik meer aan mensen dan over mensen.”

Als Anny een tijdje later haar gsm opneemt, zie ik ook de broze breekbaarheid van een vrouw die de zeventig een paar jaren gepasseerd is. Een straffe, eigzinnige madam in een fragiel maar nog steeds ongebroken lijf bij wie de slagvaardigheid en de uitstraling van benaderbaarheid nog niet is verzwakt.

Wilt u bezielster Anny De Windt en haar super gewone mensen met hun daadkrachtige inzet als vrijwilliger voor BiJeVa vzw ondersteunen? Uw donatie is welkom op rekeningnummer BE55 0015 0850 9644 t.n.v. BiJeVa vzw.

BiJeVa vzw

Katstraat 15
9340 Lede

GSM: (0499) 24 54 36

Annydewindt@bijeva.be

www.bijeva.be

KBO 0885.644.048 - RPR Dendermonde

